

Rolnummer 5401
Arrest nr. 27/2013 van 28 februari 2013

ARREST

In zake : het beroep tot vernietiging van artikel 6 van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de wetgeving met betrekking tot de opvang van asielzoekers, ingesteld door Aku Ekpe.

Het Grondwettelijk Hof,

samengesteld uit de voorzitters R. Henneuse en M. Bossuyt, en de rechters E. De Groot, L. Lavrysen, A. Alen, J.-P. Snappe, J.-P. Moerman, E. Derycke, J. Spreutels, T. Merckx-Van Goey, P. Nihoul en F. Daoût, bijgestaan door de griffier F. Meersschaut, onder voorzitterschap van voorzitter R. Henneuse,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. Onderwerp van het beroep en rechtspleging

Bij verzoekschrift dat aan het Hof is toegezonden bij op 15 mei 2012 ter post aangetekende brief en ter griffie is ingekomen op 16 mei 2012, heeft Aku Ekpe, wonende te 4020 Luik, rue Fisen 18, beroep tot vernietiging ingesteld van artikel 6 van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de wetgeving met betrekking tot de opvang van asielzoekers (bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 17 februari 2012, tweede editie).

De vordering tot schorsing van dezelfde wet, ingesteld door dezelfde verzoekende partij, is verworpen bij het arrest nr. 106/2012 van 9 augustus 2012, bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 27 september 2012.

De Ministerraad heeft een memorie ingediend, de verzoekende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de Ministerraad heeft ook een memorie van wederantwoord ingediend.

Bij beschikking van 28 november 2012 heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en de dag van de terechtzitting bepaald op 18 december 2012 na de verzoekende partij te hebben uitgenodigd, in een uiterlijk op 12 december 2012 in te dienen aanvullende memorie waarvan zij binnen dezelfde termijn een afschrift verzendt aan de Ministerraad, het Hof in kennis te stellen van de stand van de bij de Raad van State ingestelde administratieve cassatieprocedure, alsook van de stand van het voor de Arbeidsrechtbank te Luik ingestelde beroep tegen de beslissing van het OCMW van Luik van 10 januari 2012.

De verzoekende partij heeft een aanvullende memorie ingediend.

Bij beschikking van 13 december 2012 heeft het Hof de zaak verdaagd naar de terechtzitting van 17 januari 2013.

Op de openbare terechtzitting van 17 januari 2013 :

- zijn verschenen :
  - . Mr. D. Andrien, advocaat bij de balie te Luik, voor de verzoekende partij;
  - . Mr. V. Vander Geeten *loco* Mr. F. Gosselin, advocaten bij de balie te Brussel, voor de Ministerraad;
- hebben de rechters-verslaggevers P. Nihoul en E. De Groot verslag uitgebracht;
- zijn de voornoemde advocaten gehoord;
- is de zaak in beraad genomen.

De bepalingen van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof met betrekking tot de rechtspleging en het gebruik van de talen werden toegepast.

II. *In rechte*

- A -

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

A.1.1. De verzoekende partij voert aan dat zij op 11 februari 2010 een aanvraag voor asiel in België heeft ingediend. Bij beslissing van 28 januari 2011 heeft de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen geweigerd haar de status van vluchteling, alsook het voordeel van de subsidiaire bescherming toe te kennen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen heeft het beroep tegen die beslissing verworpen bij een arrest van 19 september 2011. Zij heeft tegen dat arrest een voorziening in cassatie ingesteld, die ontvankelijk is verklaard bij beschikking van de Raad van State van 17 oktober 2011.

Zij voert eveneens aan dat het openbaar centrum voor maatschappelijk welzijn, dat ervoor bevoegd was haar de hulp toe te kennen waarop zij als asielzoekster recht had, haar, bij beslissing van 13 januari 2012 met ingang van 1 december 2011, elke hulp heeft ontnomen omdat haar een bevel tot het verlaten van het grondgebied werd betekend. Voor de arbeidsrechtbank heeft zij tegen die beslissing beroep ingesteld. Zij voert aan dat de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de wetgeving met betrekking tot de opvang van asielzoekers, waarvan zij de schorsing en de vernietiging vordert, haar belet de hulp te verkrijgen waarop zij aanspraak kon maken vóór de inwerkingtreding ervan.

A.1.2. In zijn memorie van wederantwoord doet de Ministerraad gelden, met verwijzing naar het arrest nr. 106/2012 waarbij de vordering tot schorsing die samen met het beroep was ingesteld werd verworpen, dat de verzoekster geen enkel belang aantoonde om de vernietiging van de bestreden bepaling te verkrijgen omdat deze geen enkele weerslag heeft op haar persoonlijke situatie in het kader van het hangende geschil betreffende haar recht op maatschappelijke dienstverlening.

Ten aanzien van het enige middel

A.2. De verzoekende partij leidt een enig middel af uit de schending, door het nieuwe artikel 6, § 1, van de wet van 12 januari 2007, van de artikelen 10, 11, 23 en 191 van de Grondwet. Zij doet gelden dat die nieuwe bepaling de asielzoekers de materiële hulp ontnemt, ondanks de ontvankelijkheid van de voorziening in cassatie. Die hulp eindigt immers zodra de uitvoeringstermijn van het betekende bevel om het grondgebied te verlaten, verstrijkt, terwijl een ontvankelijke voorziening in cassatie is ingesteld bij de Raad van State en hangende is. Zij voert aan dat die bepaling niet verenigbaar is met hetgeen het Hof heeft geoordeeld in zijn arresten nrs. 43/98 en 57/2000. Zij herinnert overigens eraan dat voor de administratieve cassatieberoepen een strikte filterprocedure is ingevoerd bij artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State.

Ten aanzien van de procedures die door de verzoekster zijn ingesteld bij de Raad van State en bij de Arbeidsrechtbank te Luik

A.3.1. Bij beschikking van 28 november 2012 heeft het Hof de verzoekende partij gevraagd het Hof in kennis te stellen van de stand van de administratieve cassatieprocedure die zij bij de Raad van State had ingesteld, alsook van de stand van het beroep dat voor de Arbeidsrechtbank te Luik werd ingesteld tegen de beslissing van het OCMW van Luik van 10 januari 2012.

A.3.2. In een aanvullende memorie heeft de verzoekende partij het Hof laten weten dat, enerzijds, de Raad van State haar administratieve cassatievoorziening heeft verworpen bij arrest van 21 november 2012 en dat, anderzijds, de Arbeidsrechtbank te Luik haar beroep zonder voorwerp heeft verklaard bij vonnis van 26 september 2012, omdat het OCMW had beslist de maatschappelijke dienstverlening te handhaven.

- B -

Ten aanzien van de bestreden bepaling

B.1.1. Het beroep tot vernietiging heeft betrekking op artikel 6 van de wet van 19 januari 2012 tot wijziging van de wetgeving met betrekking tot de opvang van asielzoekers, dat bepaalt :

« In artikel 6, § 1, van dezelfde wet gewijzigd bij de wet van 30 december 2009 worden de volgende wijzigingen aangebracht :

a) in het eerste lid worden de woorden ‘ , tweede lid, ’ vervangen door de woorden ‘ en artikel 35/2 ’;

b) in hetzelfde lid worden alle woorden volgend op de woorden ‘ de hele asielprocedure ’ opgeheven;

c) het tweede lid wordt opgeheven;

d) het derde lid, dat het tweede lid wordt, wordt vervangen als volgt :

‘ In het geval van een negatieve beslissing genomen na afloop van de asielprocedure, eindigt de materiële hulp wanneer de uitvoeringstermijn van het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend aan de asielzoeker, verstreken is. ’ ».

B.1.2. Vóór de wijziging ervan bij de bestreden bepaling luidde artikel 6, § 1, van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen :

« Onverminderd de toepassing van artikel 4, tweede lid, van de huidige wet, geldt het voor elke asielzoeker vanaf de indiening van zijn asielaanvraag en is van kracht gedurende de hele asielprocedure, met inbegrip van de beroepsprocedure, ingesteld bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van artikel 39/2, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Het recht op materiële hulp is eveneens van kracht tijdens de procedure van het administratieve cassatieberoep bij de Raad van State op grond van artikel 20, § 2, derde lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Het recht op materiële hulp blijft behouden gedurende de termijnen voor het instellen van de in voorgaande lid bedoelde beroepsprocedures.

In het geval van een negatieve beslissing genomen na afloop van de asielprocedure, eindigt de materiële hulp :

1° na een termijn van vijf dagen die volgt op de datum waarop een beslissing van een van de organen, bedoeld in het eerste lid, definitief wordt en niet vatbaar voor beroep, als op dat moment de uitvoeringstermijn van het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend aan de asielzoeker, verstreken is;

2° de dag volgend op de dag waarop de uitvoeringstermijn van het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend aan de asielzoeker, verstrijkt als op de datum waarop een beslissing van de organen bedoeld in het eerste lid definitief wordt en niet vatbaar voor beroep, de uitvoeringstermijn om het grondgebied te verlaten nog niet verstreken is maar ten vroegste na een termijn van vijf dagen te rekenen vanaf de bovengenoemde beslissing.

Het recht op materiële hulp geldt ook voor de familieleden van de asielzoeker.

Het recht op de materiële hulp eindigt evenwel wanneer een beroep voor de Raad van State wordt ingediend tegen de beslissing van toekenning van de subsidiaire bescherming en van weigering van het vluchtelingenstatuut. Het recht op materiële hulp eindigt eveneens wanneer een machtiging tot verblijf wordt toegekend van meer dan drie maanden op grond van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, aan een persoon van wie de asielprocedure of de procedure voor de Raad van State nog lopende is ».

B.1.3. Als gevolg van de wijziging ervan bij de bestreden bepaling en vóór de wijziging ervan bij de wet van 22 april 2012, luidde artikel 6, § 1, van de wet van 12 januari 2007 als volgt :

« Onverminderd de toepassing van artikel 4 en artikel 35/2 van de huidige wet, geldt het voor elke asielzoeker vanaf de indiening van zijn asielaanvraag en is van kracht gedurende de hele asielprocedure.

In het geval van een negatieve beslissing genomen na afloop van de asielprocedure, eindigt de materiële hulp wanneer de uitvoeringstermijn van het bevel om het grondgebied te verlaten, betekend aan de asielzoeker, verstreken is.

Het recht op materiële hulp geldt ook voor de familieleden van de asielzoeker.

Het recht op de materiële hulp eindigt evenwel wanneer een beroep voor de Raad van State wordt ingediend tegen de beslissing van toekenning van de subsidiaire bescherming en van weigering van het vluchtelingenstatuut. Het recht op materiële hulp eindigt eveneens wanneer een machtiging tot verblijf wordt toegekend van meer dan drie maanden op grond van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, aan een persoon van wie de asielprocedure of de procedure voor de Raad van State nog lopende is ».

B.1.4. Sinds de totstandkoming van de bestreden wet werd artikel 6 nogmaals gewijzigd door de wet van 22 april 2012. Daarbij werden in het eerste lid de woorden « artikel 4 en artikel 35/2 » vervangen door de woorden « artikelen 4, 4/1 en 35/2 ».

Die wetwijziging heeft evenwel geen invloed op het onderwerp van het beroep tot vernietiging, dat zich volgens de uiteenzetting van de grieven in het verzoekschrift beperkt tot artikel 6, tweede lid, van de wet van 12 januari 2007, zoals gewijzigd door de wet van 19 januari 2012.

Ten aanzien van de ontvankelijkheid

B.2. De Grondwet en de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof vereisen dat elke natuurlijke persoon of rechtspersoon die een beroep tot vernietiging instelt, doet blijken van een belang. Van het vereiste belang doen slechts blijken de personen wier situatie door de bestreden norm rechtstreeks en ongunstig zou kunnen worden geraakt.

B.3. Op het ogenblik dat het beroep tot vernietiging werd ingesteld, had de verzoekende partij een administratieve cassatievoorziening ingesteld bij de Raad van State, tegen de beslissing van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waarbij het beroep werd verworpen tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waarbij werd geweigerd haar de status van vluchteling, alsook het voordeel van de subsidiaire bescherming, toe te kennen. De bestreden bepaling was dus in principe op haar van toepassing.

Uit de toelichting die door de verzoekende partij is gegeven, blijkt niettemin dat zij, op het ogenblik dat zij haar voorziening bij de Raad van State instelde, maatschappelijke dienstverlening genoot die werd toegekend door het OCMW van Luik. Het is eveneens duidelijk dat het OCMW, na een beslissing tot intrekking van de dienstverlening te hebben genomen om reden dat aan de verzoekende partij een bevel was betekend om het grondgebied te verlaten, heeft beslist om die dienstverlening te handhaven, zodat de Arbeidsrechtbank waarbij een beroep was ingesteld tegen de door het OCMW genomen beslissing tot intrekking van de dienstverlening, dat beroep zonder voorwerp heeft verklaard.

B.4. Uit het voorgaande volgt dat de bestreden bepaling niet op de verzoekende partij is toegepast. Overigens kan die bepaling in de toekomst niet op haar worden toegepast omdat de

administratieve cassatievoorziening die zij bij de Raad van State had ingesteld, werd verworpen.

Bijgevolg doet de verzoekende partij niet meer blijken van het belang om de vernietiging van de bestreden bepaling te vorderen.

B.5. Het beroep tot vernietiging is onontvankelijk.

Om die redenen,

het Hof

verwerpt het beroep.

Aldus uitgesproken in het Frans, het Nederlands en het Duits, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, op de openbare terechtzitting van 28 februari 2013.

De griffier,

De voorzitter,

F. Meersschant

R. Henneuse